

Zpěvník – Jiří Schmitzer

Obsah:

Jiří Schmitzer - Hana.....	2
Jiří Schmitzer - Hodinky.....	3
Jiří Schmitzer - Kaluž	4
Jiří Schmitzer - Letní louka	5
Jiří Schmitzer - Loutka	6
Jiří Schmitzer - Plivanec.....	7
Jiří Schmitzer - V ruce sekyru maje	7
Jiří Schmitzer - Víla	8

Jiří Schmitzer - Hana

Jde^{A5} proti mne Hana zpívá manamana
zpívá manamana dnes^{D5}
včera jiná byla moje Hana milá
hrozně se jí líbil džez^{E5}

Jde^{A5} proti mně Hana zpívá manamana
a rytmus nikdy neztrá^{D5} cí
když vypije rumu, hned je jako puma
však rytmicky se potá^{E5} cí.

®: Ha! Ha! Ha! ^{A5} Hano! Dobré ráno!
Cos měla včera k veče^{E5} ři
prý rumu sklenku prý už je venku
dotvrdili mi někte^{A5} ři
Hano! Nevídáno!
Ten kdo nikdy nepí^{E5} je
v klidu tráví, věčně zdravý,
však nikdy nic neuži^{A5} je!!!

Jde proti mně Hana, je trochu umazaná
však úsměv nikdy neztrácí
včera skončila s džezem řekla tak popolezem
snad po popu se nezvrací.

Jde proti mně Hana zpívá manamana
a líbí se jí celý svět
v téhle hudbě nové, mí překrásní dnové
bude dneska večerět!

®:

Jiří Schmitzer - Hodinky

D A hodinky ma**Emi** jí dvě ručičky,
a **D** hodinky, ho**G** dinky maličký,
a **D** hodinky ztra**Hmi** tila chudinka,
ted'**Emi** bez hodinek, míň než malinká

A **D** hodinky na **Emi** malé ručičce,
tři **D** ručičky, však **G** dvě jsou bůhví kde
bez **D** ručičky a **Hmi** nikdo nepříjde a **Emi** nikdo nepříjde

Zda **D** stojí strojek, **Emi** či zda utíká,
když **D** na ručice **G** malé netiká
zda- **D** li jsou pryč, když **Hmi** praskl řemínek,
a **Emi** někde leží jako kamínek

/:A **D** hodinky a **Emi** ručičky a svět
se **D** zastavily **G** tuším přesně v pět,
a my **D** budem za **Hmi** chvíli večeřet,
za **Emi** chvíli večeřet.:/

Jiří Schmitzer - Kaluž

Dmi Ta, dadáda... **C Ami, Dmi C Dmi**

Dmi A je mi dvacet let a **C** já už se
Ami ke kaluži **Dmi** loudám a **C** hned mě napa **Dmi** dá,
Dmi že těch mých dvacet let,
kdy **C** já jsem se **Ami** ke kaluži **Dmi** blížil,
má **C** kaluž nera **Dmi** da. HEJ !
Dmi Ta, dadáda... **C Ami, Dmi C Dmi**

A je mi třicet let a já
už se tou kaluží brouzdám a hned mě napadá,
že těch mých třicet let,
co já už jsem do kaluže vstoupil,
je pryč, jak nálada – HEJ !
Tá, dadáda,...

A je mi čtyřicet a já už si
do kaluže sedám a hned mě napadá,
že těch mých čtyřicet,
co já je teď tady v louži hledám,
je stejně záhada – HEJ !
Ny, ny, ny, ny, ny ...

A je mi padesát a já už se
do kaluže skládám, kdy už mě pohltí
je mi těch padesát a já jenom v duchu klidně hádám
kolik mám do smrti

Dmi Teče voda, teče strání
C a suchý list **Ami** plave na ní,
Dmi teče voda, teče strání,
C sám sebe se **Dmi** ptám,
Dmi jak ta voda strání pádí,
C nezastaví **Ami** ji sto kádí
Dmi a ten list, co plave na ní,
C nejsem-li já **Dmi** sám – HEJ !
Dmi Ta, dadáda... **C Ami, Dmi C Dmi**

Jiří Schmitzer - Letní louka

A2 Let **A** ní **A4** louka je **A2** štěš **A** tí **A4** brouka
A2 na **A** ní snad **A4** všechno **A4** roz **A** kvé **E** tá
E květy **E4** **E1** ji **E** šatí a **E** slun **E4** **E1** ko **E1** zlatí
E tak **E4** ponoř **E1** me se **E1** do **E4** léta **A**

Letní louka když vítr fouká
je jako kdyby tančila
a přes strach lidský tak fantasticky
až do srdce se vtlačila

®: Že mě pohla **D** dila včera se mi **A** zdálo
kopretina **E** bílá a to4 není **A** málo
když jsem ležel **D** u ní v té nejjemnější **A** trávě
díval se jak se **C** sluní....tak stalo se to **A** právě

Letní louka je štěstí brouka
i motýl vám to potvrdí
ten kdo vlezle na ni z meze
snad dojetím se rozprdí

letní louka je jako mouka
kterou pečeme na chleba
všem snad zdá se při její kráse
že čím dál víc je potřeba

®: Že mě pohladila včera se mi zdálo
kopretina bílá a to není málo
když jsem ležel u ní v té nejjemnější trávě
díval se jak se sluní....tak stalo se to právě

outro: sloka + ref. do ztracena

akordy: **A2 = Asus2** x02200, **A4=Asus4** x02230,
E4 = Esus4 022200, **E1 = Eadd11** 022300

Jiří Schmitzer - Loutka

Emi Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky
a měl dost sil, před sebou všechny lásky s **A vé, C, D, H**
Emi pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,
loutku mi dal, "to je," řek', když jsem zíval, "t **A vé. C, D, H**"

®: **G** Proč hračka má se smutně na mě dívá,
D proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá,
Emi čas kolem nás tak bezohledně běží
D a ona v koutě pohozená leží,
Emi proč takhle **D** hledí, **Emi** proč, vždyť pěkně **D** sedí,
Emi vždyť ona **D** ne, to **Emi** já přece **D** prohrávám **Emi** víc.

Už ženu mám, děda už dávno není,
nežiju sám, můj život však se mění v sen,
a, jak to bývá, když se léta řinou,
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

®:

Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,
zas vidím, kde děd s vlasy jako křída stál,
a v srdci mém, v tom nejtemnějším koutku,
v dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál.

®: + **Emi** proč takhle **D** hledí, **Emi** proč, vždyť pěkně **D** sedí,
Emi vždyť ona **D** ne, to **Emi** já jsem měl **D** vyjít jí vst **Emi** říc,
Emi proč takhle **D** hledí, **Emi** proč, vždyť pěkně s **D** edí,
Emi tu du du **D Emi, D, Emi** ...

Jiří Schmitzer - Plivanec

A Přípa E7 dá mi A div E7 né,
A že, když D někdo A pliv E7 ne,
A do kalu E7 že tma D vé,
A že pliva E7 nec pla D ve,
A že pliva E7 nec pla A ve.
Nikdo E7 nepo A cho E7 pí,
A proč se D nepo A to E7 pí,
A plave E7 na hla A di D ně,
pro A stě pla E7 ve, A svině!

Jiří Schmitzer - V ruce sekýru maje

v A ruce E7 sekýru A ma E7 je, já A šel jsem D na pe tr A E7 žel
a A usek' E7 jsem si A ru D ku, v níž A jsem se E7 kyru A D žel,
v níž A jsem se E7 kyru dr A žel.

Věc divná připadla mi a neskutečná zcela,
vždyť přece druhá ruka, /: ta ulétnout mi měla. :/

®: " C Sysel, vidle, stůl," G zpívám, D když něco A nechápu,
" C sysel, vidle, stůl," G když cos D nepocho A pím,
" C sysel, vidle, stůl G ," a D po sklence A zatápu,
" C sysel, vidle, stůl G ," a D netrap se A tím. E7

Tak hnedka jsem se zeptal cestou domů hajného,
co jsem ho potkal kráčet /: prakem postřeleného. :/
A hajný odpoví mi: můj milý hochu smělý,
když gumu špatně napneš, /: i prak do tebe střelí. :/

® + tak E7 netrap se A tím ...

Jiří Schmitzer - Víla

^G Líbí se mi nápad s vílou chvíli být
protože ^D doufám račte chápat, ^C nelze s vílou ^D žít.

^G Mě líbí se na víle, že nemám strach s ní spát,
protože ^D k ránu přijde chvíle, kdy musí ^C jít a já to ^D vím a já sem ^G rád.

^G Touha má mě trápí a jistě je to znát,
protože ^D schován pod svou kápí já ^C vskutku mám ji ^D rád.

^G Líbí se mi víla, krásná, půvabná,
protože ^D v noci je tak milá a přes ^C den, když o ní ^D sním, je ^G bezvadná.

®: ^F Víím, že nechci ^C mít už jinou ^D žádnou
^F však často si ^C říkám ^G potají, ^A
^F že jen v pohádkách ^C víly krásné ^D vládnou
^F a ty lidská ^C srdce nemají ^{G A D} , ,

^G Líbí se mi nápad s vílou chvíli být
protože doufám račte chápat, nelze s vílou žít.
Líbí se mi víla a vskutku rád ji mám,
protože v noci je tak milá, pak musí jít a můžu být zas chvíli sám

Touha má mě trápí to není vedlejší,
protože víla, když se vrátí je stokrát pěknější.
Líbí se mi víla, jak hledí do očí,
protože v nich je její síla a nemám strach, že při svých hrách mě zotročí.

®: Víím, že nechci mít už jinou žádnou
však často si říkám potají,
že jen v pohádkách víly krásné vládnou
a ty lidská srdce nemají